

РЕШЕНИЕ

№ 6109

гр. София, 21.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 24.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2684** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Жалбоподателят В. С. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] оспорва Ревизионен акт №Р-22002217009017-091-001/17.08.2018 г., издаден от Руска Р. Б. – орган, възложил ревизията, и Методи К. М. – ръководител на ревизията, потвърден и изменен от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1954/ 17.12.2018 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са установени данък по чл.48 ал.1 от Закона за данък върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ за 2011 г в размер на 4545,67лв,ведно със съответната лихва ,за 2013г е определено задължение от 9512,73лв,ведно със съответната лихва,както и в частта на установените задължения по ЗДДФЛ за 2012г.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран.Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство нарушения на материалния закон. Искането до съда е за отмяна на акта.

В с.з. не се явява като се представлява от адв. П.,който моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения.Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юриск.К. моли съда да отхвърли жалбата.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

От фактическа страна се установява: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002217009017-020-001/19.12.2017 г., връчена на 16.01.2018 г. на лицето, изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22002217009017-020-002/13.04.2018 г., издадени от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. С. Р. за определяне на задълженията по за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2014 г. Руска Р. Б. е упълномощена да издава заповеди за възлагане на ревизия по реда на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК със заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

Ревизията е възложена във връзка с решение №1868/24.11.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22220216008262-091-001/18.08.2017г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия, съобразно указанията дадени от решаващия орган.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002217009017-092-001/06.07.2018 г. Ревизираният субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу констатациите на издадения РД не е постъпило писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22002217009017-091-001/17.08.2018 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Като краен резултат от проведеното ревизионно производство на лицето са установени задължения за довносяне общо в размер на 172 636,40 лв., в т.ч. данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 108 049,94 лв. и лихви в размер на 64 586,46 лв.

През ревизирания период жалбоподателят е несемеен, без деца и същият е местно лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗДДФЛ, поради което е носител на задължението за данъци по този закон, за доходи придобити от източници в Република България и в чужбина.

С цел установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за извършването на жалбоподателя ревизия, са предприети редица процесуални действия. В резултат са събрани доказателства, описани в констативната част на РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 45 от ДОПК и предвид указанията дадени от директора на дирекция ОДОП С. с решение №1868/24.11.2017 г. са извършени насрещни проверки на други задължени лица, а именно на [фирма] с ЕИК[ЕИК], документирана с протокол от извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-16001618037484-141-001/23.03.2018 г.; на [фирма] с ЕИК[ЕИК], документирана с ПИНП №П-22220418036854-141-001/16.05.2018 г.; на [фирма] с ЕИК[ЕИК], документирана с ПИНП №П-22221318025000-141-001/16.05.2018 г. и на [фирма] с ЕИК[ЕИК] документирана с ПИНП №П-22221018036849-141-001/21.05.2018 г.

На основание чл.37 от ДОПК са изготвени и изпратени искания до трети лица, както следва Искане за представяне на информация от трети лица /ИПИТЛ/ №Р-22002217009017-041-001/16.05.2018 г. до ТБ [фирма] и е получен отговор с писмо вх. №59-00-358/11.06.2018 г., както и ИПИТЛ №Р-22002217009017-041-002/16.05.2018 г. до [фирма] с ЕИК[ЕИК] и получен

отговор по електронен път на 17.05.2018 г.

Извършени са други процесуални действия като с протокол №Р-22002217009017-ППД-001/20.02.2018 г. е присъединен целия доказателствен материал събран при предходната извършена ревизия на лицето, приключила с РА №Р-22220216008262-091-001/18.08.2017г.С протокол №1088070/16.05.2018 г. е присъединен РА №Р-22220215009136-091-001/01.08.2016 г., ведно с РД №Р-22220215009136-092-001/26.05.2016 г. и доказателствения материал, събран в хода на извършената ревизия на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Установени са обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, а именно несъответствие на имущественото финансово състояние /извършените разходи/ с декларираните и получени доходи за ревизирия период, поради което на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено уведомление №Р-22002217009017-113-001/16.05.2018г. до ревизираното лице, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК. Уведомлението е връчено на лицето на 18.05.2018 г. В определеният от органите по приходите на НАП 14 дневен срок не са представени доказателства и не е взето становище от ревизираното лице. С писмо вх. №59-00-358/28.05.2018 г. са представени само частично попълнени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за всяка ревизирана година.

След анализ на всички установени факти и обстоятелства, събраните в хода на ревизията доказателства, както и представените от ревизираното лице документи и писмени обяснения, въз основа на установените и признати от ревизиращия орган доходи и разходи за ревизираните периоди е извършено хронологично проследяване на движението на паричните средства /паричен поток/, като са взети предвид обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Ревизиращите органи са проследили хронологично движението на паричните средства на ревизираното лице в брой, отчитайки относимите обстоятелства към всеки един от ревизираните периоди.

В резултат на извършените процесуални действия и анализ на относимите към облагането на ревизираното лице обстоятелства е установено следното:

Съгласно изискана и представена от жалбоподателя справка още по време на първото ревизионно производство същият е посочил начална разполагаема сума към началото на ревизирия период 01.01.2010 г. такава в общ размер на 689 281,33 лв., от които разполагаемата парична сума в размер на 120 000,00 лв. и 439 562,69 лв. произтичащи от разпределени дивиденди от дружества, в които лицето е имало участия. Във връзка с установяване произхода на разполагаемата сума в размер на 120 000,00 лв. е представен договор за банков кредит от 14.04.2008 г. с [фирма] за сума в размер на 200 000,00 евро, отпусната за потребителски нужди, с краен срок за погасяване до 15.04.2028 г.

Ревизиращите приемат твърденията на жалбоподателя за непоследователни и като начална разполагаема сума към ревизирия период 01.01.2010 г. приемат такава в размер на 5 000,00 лв. Считат, че притежаване на налична сума в брой в посочения размер е неоправдано и същата не може да бъде държана в наличност в продължение на две години от изтегляне на кредита. Поради това с РА е прието, че посочената сума не е налична към 01.01.2010 г. Като допълнителен аргумент посочват, че съгласно подадената годишна данъчна декларация /ГДД/ по ЗДДФЛ от ревизираното лице е деклариран предоставен през 2009 г. заем на [фирма] в размер на 250 000,00 лв.

Органите по приходите не са кредитирали и представените от жалбоподателя още по

време на първото ревизионно производство с вх. №59-00-752/18.04.2017 г., 4 /четири/ договора за заем, сключени между жалбоподателя /заемател/ и Ю. И. БАНКОВ с ЕГН [ЕГН] /заемодател/ съответно: договор от 08.09.2007 г. – за сума в размер на 25 000,00 лв., със срок на погасяване до 08.09.2009 г.; договор от 21.11.2007 г. за сума в размер на 30 000,00 лв., със срок на погасяване до 21.11.2010 г.; договор от 01.10.2008 г. – за сума в размер на 25 000,00 лв., със срок на погасяване до 01.10.2010 г. и договор от 07.10.2008 г. за сума в размер на 30 000,00 лв., със срок на погасяване до 01.10.2011 г. Към посочените договори са приложени разписки, а като доказателство за произход на средствата е представено удостоверение, издадено на посочения заемодател от БЪЛГАРСКИ СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР за изплатена на 30.10.2000 г. сума на лицето в размер на 355 038,10 лв. Установено е също така, че от 13.06.2008 г. Ю. И. Банков с ЕГН [ЕГН] придобива 100 % от капитала на дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] на стойност 5 000,00 лв. и става негов едноличен собственик, а от 20.04.2015 г. става съдружник и собственик на три процента от капитала на [фирма] на стойност 1 560,00 лв.

Съгласно констатациите в РД не е кредитиран и договор за дарение от 17.01.2003г. от бащата на ревизираното лице С. В. Р. /дарител/ за сумата в размер на 13 500,00 лв.

По повод на горепосочените договори за заем и дарение е прието, че тези заеми не са декларирани от жалбоподателя в подадените от него ГДД. Относно данните за получени печалби от това в РД е посочено, че същите са изплатени през 2000 г. и няма доказателства за съхранението им, с оглед на което не е доказано, че лицето е разполагало със средствата, които да предостави в заем на жалбоподателя. Допълнително е изтъкнато, че за получаваното на подобни печалби са направени и залози, които ги надвишават. Органите по приходите са посочили и, че на тези лица-заемодател и дарител не са изплащани доходи от трудови и извънтрудови правоотношения, както и не са декларирани други получени доходи от тях в периода от 2000 г. до 2010 г., видно от извършени проверки в ПП на НАП-справки по чл.50/чл.73 от ЗОДФЛ/ЗДДФЛ и чл.41/чл.50 от ЗОДФЛ/ЗДДФЛ за този период. По данни от Търговския регистър на Агенция по вписванията, лицата не са имали участие в други дружества и не са били съдружници, акционери и управители на дружества в периода от 2000 г. до 2008 г.

Във връзка с декларираните от жалбоподателя доходи от дивиденди през 2009 г. в размер на 462 699,67 лв. от [фирма] при предходната ревизия са констатирани следните обстоятелства:

На дружеството е извършена насрещна проверка, документирана с ПИНП №П-22221016216721-141-001/05.04.2017 г., при която на 02.02.2017 г. е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221016216721-040-001/22.12.2016 г. В отговор от проверяваното дружество с вх. №53-06-593/07.02.2017 г. са представени следните документи: копие на протокол от 27.08.2009 г. от общото събрание на съдружниците в дружеството; РКО за изплатената сума и справка за изплатени доходи на физически лица. Посочено е, че съгласно представеният протокол съдружниците са взели решение за разпределяне на дивидент на освободения съдружник В. Р. в размер на 462 699,67 лв. и полагащ се данък в размер на 23 134,98 лв. При проверка в информационните масиви е установено, че [фирма] е регистрирано по реда на ДОПК на 20.10.2005 г. Констатирано е, че от дружеството е подадена справка по чл.73 от ЗДДФЛ с вх. №[ЕГН]/29.04.2010 г. за изплатени доходи на физически лица през 2009 г. Ревизиращите са посочили, че не са представени извлечения от счетоводни сметки на

дружеството за осчетоводяване на сумата, а при справка в ИС на НАП е установено, че декларираният данък за изплатен дивидент не е внесен от дружеството в полза на държавния бюджет. В РД е посочено, че от жалбоподателя е представено копие на протокол от общото събрание на съдружниците на дружеството от 27.08.2009 г. и копие на РКО.

При проверка в търговския регистър на Агенция по вписванията, е установено, че в публикувания годишен финансов отчет /ГФО/ за 2009 г. е декларирана неразпределена печалба за текущата година от [фирма] в размер на 463 хил. лв., посочена в баланса за 2009 г. /тогава дружество е с ограничен отговорност с двама съдружника/. По данни от отчета за собствения капитал за 2009 г. е декларирано разпределение на печалба за дивиденти в размер на 925 хил. лева, а същевременно в отчета за паричния поток за 2009 г., са декларирани извършени плащания за разпределение на печалби в размер на 440 хил. лева, след удържане на данък върху дивиденти.

В резултат на установеното органите по приходите са формирали извода, че не цялата разпределена сума за дивиденти в полза на съдружниците в размер на общо 925 хил. лева е изплатена, независимо от представения РКО /без датата на изплащане/, който ревизиращият екип е приел, че е допълнително съставен за целите на извършваната ревизия. Посочено е също така, че в представеното от ревизираното лице обяснение с вх. №59-00-358/13.03.2018 г. същото твърди, че при извършена ревизия на [фирма] е установено, че е изплатен дивидент на съдружника му, но не и на него. Ревизиращите са установили също така, че в представения протокол от 27.08.2009 г. на заседание на общото събрание на съдружниците на [фирма], не е посочен периода за който се отнася изплатения полагащ се дивидент на напусналия съдружник към м.08.2009 г. В. Р., а съгласно ГФО за 2008 г., не е декларирано разпределение на печалба за дивиденти, както и плащания за разпределение на печалби. Като допълнителен аргумент са изложили, че на съдружника В. Р., не би следвало да се полага дивидент от печалбата на дружеството за цялата 2009 г., тъй като същият, считано от 21.08.2009 г. вече не е съдружник в дружеството. Посочили са също така, че до датата на прехвърляне на дружествените си дялове, В. Р. е бил съдружник в дружеството с още двама съдружници в капитала на [фирма], на стойност 5 100,00 лв. разпределен по равно между тримата по 1 700,00 лв.

Следователно според органите по приходите не са налице доказателства за изплатени доходи от дивиденти през 2009 г. в размер на 925 хил. лева, декларирани в справка по чл. 73 от ЗДДФЛ с вх. №[ЕГН]/29.04.2010 г., както и доказателства за изплатени доходи от дивиденти през 2009 г., именно в полза на В. Р..

Предвид изложеното е формирано заключението, че не са представени документи и доказателства за действително изплатен дивидент и сумата в размер на 462 699,67 лв. не е отразена като доход на лицето. В обобщение като разполагаеми средства към началото на ревизирия период с РА е приета сумата в размер на 5 000,00 лв., като са преценени за недоказани твърденията на лицето, че е разполагало със средства в общ размер на 689 291,33 лв.

Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са направили съпоставка между получените от лицето доходи и извършените разходи, на годишна база за всеки един от ревизирияте периоди.

За ревизирияте периоди на финансовите 2010 г. - 2014 г. е констатирано съществено отклонение - превишение на разходите над получените доходи, както следва:

За 2010 г. в размер на 254 470,82 лв.

За 2011 г. в размер на 225 536,21 лв.

За 2012 г. в размер на 490 893,69 лв.

За 2013 г. в размер на 109 317,50 лв.

За 2014 г. в размер на 218,22 лв.

В резултат на извършените анализи и съпоставки при предходната извършена ревизия са формирани следните заключения по периоди:

За 2010 г.

При установени разполагаеми парични средства към 01.01.2010 г. общо в размер на 5 026,64 лв. /в т.ч. в брой 5 000,00 лв. и 26,64 лв. - наличности по банкови сметки/ и парична наличност по банкови сметки в края на периода в размер на 26,64 лв., са съпоставени установените получени доходи общо в размер на 129 500,00 лв. и извършени разходи общо в размер на 388 970,82 лв. В резултат е констатирано несъответствие, при което е налице превишение на извършените разходи над получените доходи, т.е. установен е недостиг на парични средства в размер на 254 470,82 лв.

Като получени доходи е приета само сумата от продажба на недвижим имот /апартамент/ в размер на 124 500,00 лв.

По отношение на декларираните от лицето доходи от трудови правоотношения в размер на 5 040,00 лв. от [фирма] в подадена ГДД по приложение №1 е констатирано, че лицето е посочило годишна данъчна основа в размер на 3 830,40 лв. В тази връзка при направена проверка в ПП С. е установено, че са подавани декларации с код вид на осигуряване 12 - самоосигуряващо се лице. Констатирано е, че при проверката на посоченото дружество не са представени документи за изплатени възнаграждения по трудови правоотношения. С оглед констатираното в РА е прието, че ревизираното лице неправилно е попълнило приложение №1 на ГДД, декларираните суми не са изплатени и представляват осигурителен доход. В РА е посочено, че в подадената ГДД лицето е декларирало в таблица 1 справка за непогасената част от предоставените през 2010 г. парични заеми към [фирма] в размер на 344 564,69 лв. В таблица 2 посочва справка за непогасени към 31.12.2010 г. остатъци от предоставени заеми към [фирма] в размер на 280 000,00 лв. Стойността на извършените разходи при направената годишна съпоставка е определена като сбор от следните суми: 3 490,00 лв. - разходи за издръжка и живот по декларираните данни от жалбоподателя; 40 598,99 лв. - платени суми към трети лица - вноски на каса в [фирма]; 344 564,69 лв. - предоставени парични заеми на [фирма] и 317,14 лв. - платени разходи за данъци, осигурителни вноски, такси и др.

За 2011 г.

При установени разполагаеми парични средства към 01.01.2011 г. в размер на 26,64 лв. - наличности по банкови сметки и парична наличност по банкови сметки в края на периода в размер на 12,27 лв., са съпоставени установените получени доходи общо в размер на 12 322,64 лв. и извършени разходи общо в размер на 237 873,22 лв. В резултат е констатирано несъответствие, при което е налице превишение на извършените разходи над получените доходи, в размер на 225 536,21 лв.

Сумата на получените доходи е формирана като сбор от следните източници:

декларирани получени доходи от трудови правоотношения от [фирма] и доходи по договор за управление и контрол /ДУК/ от [фирма] с годишна данъчна основа в размер на 11 863,43 лв. и декларирани в приложение №3 към ГДД получени доходи от авторски и лицензионни възнаграждения, изплатени от дирекция „КУЛТУРА“ в размер на 380,00 лв. и от община В. в размер на 120,00 лв. /общо в размер на 500,00 лв./ с годишна данъчна основа в размер на 459,21 лв., получена след приспадане на задължителни осигурителни вноски по **Кодекса за социално осигуряване** /КСО/ и по **Закона за здравното осигуряване** /ЗЗО/ в размер на 11,99 лв. и авансово удържан и/или внесен данък по ЗДДФЛ в размер на 28,80 лв.

В РД е посочено, че в подадената ГДД лицето е декларирало в таблица 1 справка за непогасената част от предоставените през 2011 г. парични заеми към [фирма] в размер на 180 000,00 лв. и към [фирма] в размер на 15 000,00 лв. В таблица 2 посочва справка за непогасени към 31.12.2011 г. остатъци от предоставени заеми към [фирма] в размер на 280 000,00 лв. и към [фирма] в размер на 344 564,69 лв.

Стойността на извършените разходи при направената годишна съпоставка е определена като сбор от следните суми: 3 680,00 лв. - разходи за издръжка и живот по декларирани данни от жалбоподателя; 38 007,22 лв. - вноски на каса в [фирма]; 195 000,00 лв. - предоставени парични заеми на трети лица и 31,12 лв. - платени разходи за данъци, осигурителни вноски, такси и др.

За 2012 г.

При установени разполагаеми парични средства към 01.01.2012 г. в размер на 12,27 лв. - наличности по банкови сметки и парична наличност по банкови сметки в края на периода в размер на 21,51 лв., са съпоставени установените получени доходи общо в размер на 10 444,48 лв. И извършени разходи общо в размер на 501 328,93 лв. В резултат е констатирано несъответствие, при което е налице превишение на извършените разходи над получените доходи, в размер на 490 893,69 лв.

Сумата на получените доходи е формирана като сбор от следните източници: декларирани получени доходи по ДУК от [фирма] с годишна данъчна основа в размер на 10 044,48 лв. и недеklarирани установени доходи от наем в размер на 400,00 лв.

В РД е посочено, че в подадената ГДД лицето не посочва данни в таблица 1 справка за непогасената част от предоставените през 2012 г. парични заеми, но в таблица 2 посочва справка за предоставени заеми към [фирма] в размер на 452 103,57 лв. Стойността на извършените разходи при направената годишна съпоставка е определена като сбор от следните суми: 4 300,00 лв. - разходи за издръжка и живот по декларирани данни от жалбоподателя; 44 585,36 лв. - платени суми към трети лица - вноски на каса в [фирма]; 452 103,57 лв. — предоставени парични заеми на трети лица — [фирма] и 340,00 лв. - платени разходи за данъци, осигурителни вноски, такси и др.

За 2013 г.

При установени разполагаеми парични средства към 01.01.2013 г. в размер на 21,51 лв. - наличности по банкови сметки и парична наличност по банкови сметки в края на периода в размер на 31,29 лв., са съпоставени установените получени доходи общо в размер на 12 444,48 лв. и извършени разходи общо в

размер на 121 752,20 лв. В резултат е констатирано несъответствие, при което е налице превъзвешение на извършените разходи над получените доходи, т.е. установен е недостиг на парични средства в размер на 109 317,50 лв.

Сумата на получените доходи е формирана като сбор от следните източници: получени доходи по ДУК от [фирма] с годишна данъчна основа в размер на 10 044,48 лв. и недекларирани установени доходи от наем в размер на 2 400,00 лв.

В РД е посочено, че в подадената ГДД лицето не посочва данни в таблица 1 справка за непогасената част от предоставените през 2012 г. парични заеми, но в таблица 2 посочва справка за предоставени заеми към [фирма] в размер на 116 790,20 лв. Лицето посочва в таблица 2 справка за непогасени към 31.12.2013 г. остатъци от предоставени заеми към [фирма] в размер на 280 000,00 лв. /за 2009 г./, 15 000,00 лв. /за 2011 г./, 452 103,57 лв. / за 2012 г./ и 116 790,20 лв. /за 2013г./. Стойността на извършените разходи при направената годишна съпоставка е определена като сбор от следните суми: 4 800,00 лв. - разходи за издръжка и живот по деклариран данни от жалбоподателя; 116 790,20 лв. - предоставени парични заеми на трети лица - [фирма] и 162,00 лв. - платени разходи за данъци, осигурителни вноски, такси и др.

За 2014 г.

При установени разполагаеми парични средства към 01.01.2014 г. в размер на 31,29 лв. - наличности по банкови сметки, и парична наличност по банкови сметки в края на периода в размер на 31,29 лв., са съпоставени установените получени доходи общо в размер на 158 394,48 лв. и извършени разходи общо в размер на 158 113,26 лв. Констатирано е несъответствие, при което е налице превъзвешение на извършените разходи над получените доходи, т.е. установен е недостиг на парични средства в размер на 281,22 лв. Сумата на получените доходи представлява получени доходи по ДУК от [фирма] с годишна данъчна основа в размер на 10 044,48 лв. и доходи от прехвърляне на имущество в размер на 148 350,00 лв. След извършена съпоставка между движението на парични средства по банковите сметки и техните наличности в началото и края на периода и получените от лицето доходи и извършени разходи е установено превъзвешение на разходите над приходите със сумата в размер на 281,22 лв.

Стойността на извършените разходи при направената годишна съпоставка е определена, като сбор от следните суми: 4 810,00 лв. - разходи за издръжка и живот по деклариран данни от жалбоподателя; 4 226,93 лв. - предоставени парични заеми на трети лица - [фирма] и 726,30 лв. - платени разходи за данъци, осигурителни вноски, такси и др.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 94-В-693/ 09.10.2018 г. по описа на ТД на НАП С., т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 12.10.2018 г.

С решение № 1954/ 17.12.2018 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил Ревизионния акт за 2012, отменил е РА за 2010 и 2014г и е изменил РА за 2011 и 2013г. На 14.01.2019г е връчено решението, като жалбата срещу

ревизионния акт е подадена на 25.01.2019г /стр.6/, т.е е допустима.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/ диск,находящ се на стр.112/.Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бяха ангажирани писмени доказателства към жалбата и допускането на съдебно счетоводна експертиза.

От заключението на ССЕ с вещо лице Е. Т.,прието в с.з. на 24.09.2019г се установява,че след като анализира представените документи експертизата установи, че дружество [фирма] е подало в срок справка по чл. 73 от ЗДДФЛ с № [ЕГН]/13.04.2009г. за 2008г., в която е вписан начислен дивидент в брутен размер на 37 536,91лв. и е начислен данък в размер на 1 876,85лв на В. С. Р., като за изплатената чиста сума в размер на 35 660,06лв. е приложен Разходен касов ордер № 65/05.12.2008г.

Към делото не са приложени счетоводни разпечатки/документи, от които да е видно осчетоводяване на дивидента, начисления данък и превод на сумата за данъка към бюджета.

След като прегледа и анализира представените и описани документи експертизата установи следното:

- * съставен е РКО № 10 от 30.11.2010г., издаден от [фирма] на В. Р. с основание „по договор за заем“ за сумата от 115 000лв.

- * осчетоводяването, записано в ордера е Д-т сметка 152/2 „Получени дългосрочни заеми“, на К-т сметка 501 „Каса“, което е констатирано и от ревизиращия екип при извършената ревизия на [фирма] в ревизионен доклад № Р – 22220215009136-092-001/26.05.2016г.

Експертизата е изготвила нарочна справка под формата на Таблица № 1, в която са вписани датата и сумата на предоставените от В. Р. заеми на [фирма].

След като анализира данните, които са вписани в таблицата, експертизата установи, че сумите на редове 9, 10, 11 и 12 от Таблица № 1 са сумите на осчетоводените протоколи за прихващане.

Към делото са приложени 4 броя документи, наименовани „протоколи за прихващане на вземани и задължения“. Протоколите са тристранни – между [фирма], [фирма] и В. Р., като физическо лице. Протоколите са с подписи и съответно печати на двете дружества и са описани подробно в отговора на задача № 3 в Констативно-съобразната част.

От предоставените данни е видно, че жалбоподателят В. Р. не е предоставил заемни средства през 2012г. на [фирма] – в брой или по банков път. Формирането на задължението на [фирма] към В. Р. е във връзка с осчетоводяване на протоколите за прихващане, което е видно като дати и суми от редове с №№9, 10, 11 и 12 от Таблица № 1.

Задълженията на дружеството [фирма] към жалбоподателя през 2012г. са в

размер на 452 103,57лв. и произтичат от прехвърляне на задължението на [фирма], което е било към В. Р., да се дължи от [фирма]. По този начин двете дружества оформят междуфирмените си вземания и задължения.

20.1.20 12	91251.20
21.6.20 12	64648.11
30.6.20 12	209404.26
12.9.20 12	86800.00
Общо:	452 103.57

Сумата от 452 103,57лв. е осчетоводена по кредита на сметка 152/2 „Заем В. Р.“ в [фирма], установено от ревизиращия екип в РД № Р – 22220215009136-092-001/26.05.2016г. на Топила Г.“ ЕАД.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, неоспорено от страните и съответстващо на приетите по делото доказателства.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/. Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Според настоящият състав не са доказани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7, от ДОПК, а именно несъответствие на имущественото финансово състояние /извършени разходи/ с декларираните и получени доходи за ревизирания период..

Още при определяне на първоначалното салдо към 01.01.2010г,/ за който данъчен период и ДДОДОП е отменил оспорения РА/ ДДОДОП в своето решение е заявил, че в паричният поток на ревизираното лице през 2010г следва да се включи и сумата от 439564,69лв, представляваща разпределен дивидент след приспадане на данък в размер на 5% от К. БГ Т. Е.. Ето защо и началното салдо към 01,01,2010г следва да се увеличи с тази сума. В

решението на ДДОДОП обаче липсва произнасяне по довода ,изложен от оспорващия в жалбата му по административен ред досежно изплатеният дивидент от 35660,06лв от Ф. Д. Ф. България М. К. Е..От заключението на вещото лице по категоричен начин се доказва,че дружество [фирма] е подало в срок справка по чл. 73 от ЗДДФЛ с № [ЕГН]/13.04.2009г. за 2008г., в която е вписан начислен дивидент в брутен размер на 37 536,91лв. и е начислен данък в размер на 1 876,85лв на В. С. Р., като за изплатената чиста сума в размер на 35 660,06лв. е приложен Разходен касов ордер № 65/05.12.2008г.Ето защо и тази сума също следва да се добави към разполагаеми от лицето паричен поток.Основателно се явява и възражението на оспорващия,за неправилно отразяване в паричния поток за 2010г на сумата от 120 000 лв- остатък от налични парични средства с произход договор за кредит от 200 000 евро с дата 15.04.2008,склучен с Р. Б. България ЕАД.След като органите по приходите приемат,че малко преди началото на 2010г- на 20.12.2009г Р. е предоставил паричен заем на АД Топила Г. в размер на 250 000 лв,то липсва логична причина да се приеме,че дори приспадайки обичайната издръжка на живот/ за около година и половина след април 2008г/,към 01.01.2010г Р. не е имал фактическата възможност да държи 120 000 лв в брой.Липсват от страна на органите по приходите ангажирани доказателства за значими покупки на висока стойност в този период от време,като в тази връзка представените справки по лице от Агенцията по вписванията- стр.19-32 потвърждават този извод.Къде е била съхранявана тази сума е факт,който не подлежи на доказване от страна на оспорващия в настоящето производство,доколкото от страна на органите по приходите не е доказан факта на разходването на сумата,а същата както бе посочено има ясен произход.Ето защо и следва да се приеме,че в началният паричен поток за 2010г се включва и тази парична сума от 120 000 лева.Нещо повече,от приетия и неоспорен като доказателство по делото РКОН№10/20/30.11.2010г Топила Г. АД е върнала на В. Р. сумата от 115 000 лв по договор за заем.От неоспореното заключение на вещото лице се установи,че осчетоводяването, записано в ордера е Д-т сметка 152/2 „Получени дългосрочни заеми“, на К-т сметка 501 „Каса“, което е констатирано и от ревизиращия екип при извършената ревизия на [фирма] в ревизионен доклад № Р – 22220215009136-092-001/26.05.2016г.Същото се потвърждава и от подадената от Р. ГДД за 2010г,в частта на декларираните непогасени предоставени заеми. Изложеното по горе показва ,че през 2010 г приходите на Р. следва да се приемат за сумата от 710224,75лв,към които трябва да се присъединят доходите от 129500лв,като сборът на двете суми съотнесен към разходите -388970,82 лв очевидно дава като положителна разлика сумата от 450753,93лв.Доколкото за 2010г РА е отменен от ДДОДОП,то и не съществува възможност настоящата инстанция да се произнася по него в тази част,но следва да се приеме разполагаемо начално салдо към 01.01.2011г в размер на 450753,93лв.При установеното в РА наличност по банкови сметки от 26,64лв и получени доходи от 12322,64лв и разходите на лицето от 237873,22 лв се получава положителна разлика от 225229,99лв.Поради липсата на предпоставките на чл.122 ал.1 т.7 от ДОПК вр. чл.48 ал.1 от ЗДДФЛ ще следва да се приеме,че незаконосъобразно органите по приходите са определили

задължение от 4545,67лв,ведно със съответните лихви за 2011г,като в тази част РА следва да бъде отменен.Досежно 2012г ще следва да се приеме,че към 01.01.2012г жалбоподателят е разполагал със сумата от 225229,99лв начално салдо.От заключението на вещото лице,което е неоспорено от станите се установи,че към делото са приложени 4 броя документи,наименовани „протоколи за прихващане на вземани и задължения“.Протоколите са тристранни – между [фирма], [фирма] и В. Р., като физическо лице. Протоколите са с подписи и съответно печати на двете дружества и са описани подробно в отговора на задача № 3 в Констативно-съобразната част.

От предоставените данни е видно, че жалбоподателят В. Р. не е предоставил заемни средства през 2012г. на [фирма] – в брой или по банков път.Формирането на задължението на [фирма] към В. Р. е във връзка с осчетоводяване на протоколите за прихващане, което е видно като дати и суми от редове с №№9, 10, 11 и 12 от Таблица № 1.

Задълженията на дружеството [фирма] към жалбоподателя през 2012г. са в размер на 452 103,57лв. и произтичат от прехвърляне на задължението на [фирма], което е било към В. Р., да се дължи от [фирма]. По този начин двете дружества оформят междуфирмените си вземания и задължения. Сумата от 452 103,57лв. е осчетоводена по кредита на сметка 152/2 „Заем В. Р.“ в [фирма], установено от ревизиращия екип в РД № Р – 22220215009136-092-001/26.05.2016г. на Топила Г.“ ЕАД.Ето защо и сумата от 452103,57лв не е предоставен от Р. заем по смисъла на ЗЗД,а представлява вземане,обусловено от прихващане на задължения,поради което и не следва да участва в паричния поток за 2012г като разход.Съобразявайки предходната сума като начално салдо за 2012г- 225229,99лв,като същата се събере с наличността по сметки 12,27лв и доходите от 10444,48лв/ 235686,74лв/,както и като се извадят от разходите 501328,93лв сумата от 452103,57лв/49225,36лв/ се получава положителна разлика от 186461,38лв. Поради липсата на предпоставките на чл.122 ал.1 т.7 от ДОПК вр. чл.48 ал.1 от ЗДДФЛ ще следва да се приеме,че незаконосъобразно органите по приходите са определили задължение от 49089,36лв,ведно със съответните лихви за 2012г,като в тази част РА следва да бъде отменен.Досежно 2013г ще следва да се приеме,че началното салдо е сумата от 186461,38лв,което като се съобрази с установените наличности от 21,51лв и доходи от 12444,48лв/ сумата от 198927,37лв/ и извършените разходи от 121752,20лв се установява също така,че няма превишаване на разходите над доходите,поради което и незаконосъобразно е определено и задължението по чл.48 от ЗДДФЛ за 2013г в размер на 9512,73лв,ведно със съответните лихви,като и в тази част РА следва да бъде отменен.

Т.е не се установиха предпоставките на чл.122 ал.1 т.7 от ДОПК,поради което и не са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК.Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява основателна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се уважи.

Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски,които с оглед предмета на спора и приложения списък са в размер на 360лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на В. С. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] Ревизионен акт №Р-22002217009017-091-001/17.08.2018 г., , потвърден и изменен от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1954/ 17.12.2018 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са установени данък по чл.48 ал.1 от Закона за данък върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ за 2011 г в размер на 4545,67лв,ведно със съответната лихва ,за 2013г е определено задължение от 9512,73лв,ведно със съответната лихва,както и в частта на установените задължения по ЗДДФЛ за 2012г.

ОСЪЖДА ДДОДОП при ЦУ На НАП да заплати на В. С. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 360лв. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: